

עירובין עד

מתי אפשר להתיר מבוי על ידי לחי או קורה?

רבי	שמואל	רבי יוחנן
עד שיהו בתים וחצירות פתוחין לתוכו	אפילו בית אחד וחצר אחת	אפילו חורבה

שאלה על שיטת ר' יוחנן: אמר ליה אביי לרב יוסף: אמר רבי יוחנן אפילו בשביל של כרמים? תשובה: אמר ליה: לא אמר רבי יוחנן אלא בחורבה, דחזי לדירה. אבל שביל של כרמים, דלא חזי לדירה - לא.

קישור בין דברי ר' יוחנן כאן לדבריו במקום אחר: אמר רב הונא בר חיננא: ואזדא רבי יוחנן לטעמיה, דתנן (אמר רבי שמעון): **אחד גגות ואחד קרפיות ואחד חצרות - רשות אחת הן לכלים ששבתו לתוכן, ולא לכלים ששבתו בתוך הבית.**

רבי	שמואל ור' יוחנן
הלכה כרבי שמעון, והוא שלא עירבו אבל עירבו, גזרינן דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחצר	הלכה כרבי שמעון, בין עירבו ובין לא עירבו.

מסקנה: אלמא: לא גזרינן דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחצר, הכא נמי לא גזרינן דילמא אתי לאפוקי מאני דחצר לחורבה.

שאלה על שמואל: יתיב רב ברונא וקאמר להא שמעתא. אמר ליה רבי אלעזר בר בי רב: אמר שמואל הכי?!

תשובה: אמר ליה: אין.

המשך השאלה לשמואל באופן ישיר: אמר ליה: אחוי לי אושפיזיה, אחוי ליה. אתא לקמיה דשמואל, אמר ליה: אמר מר הכי?

תשובה: אמר ליה: אין.

קושי: והא מר הוא דאמר: אין לנו בעירובין אלא כלשון משנתינו, שהמבוי לחצירות כחצר לבתים.

תגובת שמואל: אישתיק.

שאלה בקשר לתגובתו: קבלה מיניה, או לא קבלה מיניה?

תשובה: תא שמע, דההוא מבואה דהוה דייר ביה איבות בר איהי, עבד ליה לחייא, ושרא ליה שמואל.

אתא רב ענן (לאחר פטירת שמואל) שדיה.

אמר: מבואה דדיירנא ביה ואתינא משמיה דמר שמואל, ניתי רב ענן בר רב

נישדייה מן?! שמע מינה לא קיבלה מיניה.

דחייה: לעולם אימא לך קיבלה מינה, והכא חזנא הוא דהוה אכיל נהמא

בביתיה ואתי ביית בבי כנישתא.

ואיבות בר איהי סבר	ושמואל לטעמיה דאמר
מקום פיתא גרים	מקום לינה גרים

עוד דין במבוי: אמר רב יהודה אמר רב: מבוי שצידו אחד גוי וצידו אחד ישראל - אין מערבין אותו דרך חלונות להתירו דרך פתחים למבוי.

שאלה: אמר ליה אביי לרב יוסף: אמר רב אפילו בחצר?

תשובה: אמר ליה: אין.

שאלת רב יוסף על אביי: דאי לא אמר מאי?

תשובת אביי: הוה אמינא טעמא דרב משום דקסבר: אין מבוי ניתר בלחי וקורה

עד שיהו בתים וחצירות פתוחין לתוכו.

